UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

2. Secundum. Adulterium cum occisione sine conspiratione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

9. Benigna autem interpretatio quorumdam non eſt ſilenda. Nonnulli, ut Tolet. *l.7.c.4.* Pont. *l.7. matr. cap.41.* ſuſtinent hoc impedimentum induci, tum ab Arrogatione, quam explicui *n.2.* tum ab Adoptione, quia Eccleſia adnexuit hoc impedimentum abſolutè Adoptioni, ut utraque verè Adoptio eſt: Sanchez tamen benignius *l.c.n.9.* Coninch. *d.32.n.44.* Perez *loc. cit. ſect.2.* Averſa *q.16. de matr. ſect.3. Ver. At vero.* Vbi plures citat, aliique putant, ſolam prædictam Arrogationem parere cognationem cui Eccleſia coniunxerit impedimentum, quia Matrimonium eſt ius valdè favorabile, unde ejus impedimenta ſunt ſtrictè interpretanda, quæ ſtricta interpretatio tunc in re, de qua loquimur, fiet, quando nomine Adoptionis, cui ejuſmodi impedimentum adjungitur, intelligatur vna illa Adoptio, quæ eſt perfectiſſima, id eſt Arrogatio, non autem quæcunque. Profectò utramque ſententiam probabilem eſſe, inficiari non poſſum.

10. Inquires. Cognatio hujuſmodi legalis ſuperveniens matrimonio iam contracto privátne iure petendi, vel reddendi debitum coniugale?

Reſpondeo. Nequaquam cum Sanch. *l.c. num.19.* quia nulla apparet lex Canonica hanc privationem inducens.

CAPUT VI.

Impedimentum Quintum.

CRIMEN.

NOn quodvis Crimen, ſed ſolum illud, quod eſt contra fidem Matrimonii, & ex quo timeri poſſit coniugis ſive viri, ſive fœminæ occiſio, eſt impedimentum dirimens. Quod certè quadruplex eſt.

PRIMUM CRIMEN.

§. I. *Conſpiratio cum occiſione Coniugis, ſine Adulterio.*

1. SI Titius v.g. qui eſt Bertæ coniux, conſpiraret cum Catharina ad interficiendam Bertam, ſequatúrque ex ea conſpiratione ejuſdem Bertæ interfectio, naſcitur impedimentum dirimens inter Titium, & Catharinam. Idem dicendum, ſi Berta conſpiraret cum Caio v.g. ad occidendum Titium, quia in hoc Canones, tum de occiſione vxoris loquuntur, tum de occiſione viri. Ita Sanch. *l.7. de matr. d.8.n.8.* contra paucos. Quare, ut hoc impedimentum enaſcatur, non requiritur ullum affuiſſe adulterium inter Titium, & Catharinam, cum *c.1. de Converſ. c. Si quis vivente 31.n.1.* ſatis ſit ipſa una conſpiratio cum dicta occiſione ſecuta, tametſi in aliis tribus criminibus mox explicandis, requiratur præterea commiſſum inter dictas perſonas adulterium.

2. Nota inſuper tria. Primum conſpirationem fieri debere à prædictis ex intentione ineundi inter ſe matrimonium. Qui igitur ex alio motivo conſpirarent, puta ex odio, vel ex ſpe ſucceſſionis, &c. & poſt commiſſam occiſionem ſuperveniret voluntas contrahendi matrimonium, non enaſceretur in ipſis impedimentum. Lege Sanchez *l.7.d.78.n.13* Pont. *l.7.c.45.n.4.*

3. Rectè item Pontius *loc. cit.* notat, illam intentionem ineundi inter ſe matrimonium debere eſſe exterius explicatam: Si enim ſolum mente retineretur hoc impedimentum non conſurgeret, quia non adeſſet conſpiratio duorum.

4. Nota Secundò, eam conſpirationem ſatis haberi, ſi coniux, ſive conſilio, ſive mandato, ſive alia conſpiratione auxilium afferat ad mortem. Ratihabitio autem ſola ſubſequens occiſionem, ideo non ſufficit, quia Iura de Ratihabitione non loquuntur.

5. Nota Tertio, mortem debere eſſe ſecutam, quia pœna, niſi aliud exprimatur, imponi ſemper intelligitur delicto completo. Non ſufficit ergo ſecundùm Pont. *l.c.* attentatio, immo, nec vulnus, ſi id ſufficiens non fuiſſet ad afferendam mortem, ſed ea conſecuta fuit culpa, vel ignorantia Medici.

SECUNDUM CRIMEN.

§. II. *Adulterium cum occiſione ſine mutua conſpiratione.*

1. SI idem Titius Bertæ, etiamſi ſit ejus vir per matrimonium tantummodo ratum, committat cum Catharina adulterium, alter autem horum adulterorum etiam ſine conſenſu alterius, mortem paret Bertæ, & ipſa ſequatur mors (*c. Significavit nobis, de eo, qui duxit*) enaſcetur impedimentum dirimens matrimonium inter Titium, & Catharinam. Dictum eſt (etiam per matrimonium tantummodo ratum) quia etiam tunc eſt perfectiſſimum adulterium, ut docemus omnes. Idem dic de Berta, ſi committat adulterium cum Caio.

2. Nota hîc quatuor. Primum, machinationem mortis Bertæ iam ſecutæ fieri debere ex intentione ducendi Catharinam; Ita Sanch. *l.c.* Quare ſi fiat ex intentione liberius v.g. vivendi, vel ducendi aliquam fœminam ditatam, vel ex ſimili alia cauſa, non conſurget impedimentum. Semper tamen in foro externo præſumetur, ut notat idem *l.c.n.19.* intentio ducendi hanc, quoties occiſor voluit contrahere cum ea, cum qua adulterium perpetravit.

3. Nota Secundò, eſſe quæſtionem An hæc prava intentio debeat fuiſſe explicata ei, cum quo intenditur celebrari matrimonium? Et aio, ita doceri à Pont. *l.c.* afferente D. Thom. & dicente eſſe ſententiam communem Doct ſed prorſus non acquieſco. Negativè enim reſpondendum eſt cum Averſa, *de matr. q.18. ſect.4. Ver. Tertio, Rurſus,* quia in hoc ſecundo crimine non requiritur conſpiratio duorum, ſicuti requiſita fuit in crimine præcedente.

4. Nota Tertiò, Adulterium, ſive præcedat mortis machinationem, ſive ſequatur, ſufficiens eſſe ad conſtituendum impedimentum *ex hoc ſecundo capite.*

5. Hinc, ſi prædictus Titius mandaſſet Sicario, ut occideret dictam Bertam ex intentione ducendi Catharinam, & poſt ejuſmodi mandatum, ante mortem Bertæ committeret adulterium cum Catharina, conſurgeret impedimentum: non verò conſurgere, ſi cum eadem Catharina copulam habuiſſet poſt Bertæ mortem. Ita Sanch. *l.c.n.10.* in ſimili de committente adulterium poſt propinatum venenum.

6. Nota Quarto, nonnulla circa adulterium hoc. Primo enim non ſufficiunt oſcula, ut habet Sanch. *loc. cit.* & Coninch. *d.31.n.62.* vel tactus turpes, ſed requiritur copula conſummata. Secundò, requiritur adulterium formale reſpectu vtriuſque, id eſt, non ſolum prædicto Titio ſed etiam Catharinæ debet eſſe notum ipſum Titium eſſe vxoratum; ſi enim Catharina putet, Titium non eſſe coniugatum, copula, quam cum Titio habet, eſt adulterium in ſe, & reſpectu ipſius Titii, qui iam ſcit ſe coniugatum eſſe, ſed non reſpectu Catharinæ, quæ putat, ipſum Titium eſſe ſolutum. Quare tunc non orietur impedimentum. Ita plures ut Sanch. *l.c.n.12.* Averſ. *l.c. Ver. Dico loquendo.* Coninch *d.31.n.61.* Perez *d.33. ſect.2.* Contra *d.4. de ſponſal. p.12.n.8.* contra Pont. *l.7.c.45.n.5.* dicentem ſufficere, etiamſi malitia adulterii nota ſit ipſi occiſori. Tertiò, non ſufficit, tuum Adulterium eſſe formaliter tale ex ſola conſcientia erronea. Hinc, ſi dicti Titius, & Catharina putent Bertam vivere, cum tamen ſit mortua, vel putent inter Titium, & Bertam eſſe verum matrimonium, cum tamen ob aliquod impedimentum verum non ſit, Adulterium Titii cum Catharina non ſufficit ad inducendum hoc impedimentum. Ratio horum trium eſt, quia Iura in re odioſa ſunt ſtrictè interpretanda, ſunt intelligenda, non interpretanda. Ergo in caſu noſtro ſunt intelligenda de vero adulterio, quod omni ex parte verè, & realiter adulterium ſit.

§. III.